

Кінчаючи

Богдан-Ігор Антонич

Кінчаючи цієї книги
співні, п'яливі сторінки,
не думай, друже, що у них я
горіти зможу крізь віки.
Із поривань, натхнень, одчаю
останеться лиш попіл мрій.
Бо ж пам'ятник крихкий лишаю
турботі й радості своїй.